

[Elsie-Merete Ross.]

terer i, at mange unge også får en mulighed for at deltage aktivt i arbejdet i u-landene, selv om det skulle sprænge de planlagte rammer for u-landshjælpen. Vi har, i modsætning til hvad det ærede medlem hr. Lembourn sagde den 2. februar 1965, den opfattelse, at u-landene har brug for folk med idealisme, og den kan efter vor mening godt forbindes med dygtighed og håndværksmæssig kunnen. Nu i dag forstår jeg, at det ærede medlem, vendt mod udenrigsministeren, netop mener, at u-landene har brug for idealisme. Det svinger altså sådan en lille smule, hvad der egentlig er det ærede medlems mening på dette område. Vi ønsker, at der fra dansk side skal gøres en langt større indsats i arbejdet i u-landene, og håber ved denne debat at kunne få bekræftet, at de andre partier ønsker det samme, men vi kan ikke være enige med det ærede medlem i, at denne indsats skulle bestå i at starte en ny organisation til udsendelse af flere tusinde unge frivillige.

Når det ærede medlem hr. Lembourn i februar sagde, at Dansk Ungdoms U-landsarbejde for tiden er en sekterisk sag og ikke en national sag, er det min fornemmelse, at han dermed snarere sigtede til, at Mellemlfolkeligt Samvirke, som leder arbejdet, efter hans mening var en sekterisk organisation. Jeg tror, det skyldes organisationens oprindelse. Initiativet til oprettelsen udgik i 1941 fra forbundet Aldrig mere Krig, som påbegyndte en uddannelse af unge, der, når krigen var slut, kunne gøre en positiv og konstruktiv indsats i de krigshærgede lande. Fra 1944 kom andre fredsforbund med i arbejdet, og MS, som dengang hed Fredsvenners Hjælpearbejde, blev dannet. Selv om sigtet ikke var sekterisk og snævert, kan man nok sige, at MSs øverste myndighed, repræsentantskabet, har været noget snævert, ikke mindst efter at MS har indledt samarbejde med mange andre organisationer og af regeringen har fået overdraget så store opgaver. Repræsentantskabet har hidtil bestået af repræsentanter for de foreninger, som grundlagde organisationen, samt en række personer med særlig interesse for organisationens formål. Jeg regner med, at der i morgen på repræsentantskabsmødet i MS vil blive vedtaget

nye vedtægter, hvorefter ungdomsorganisationer, oplysningsforbund og lignende foreninger, der ønsker at indgå i et nærmere samarbejde med MS, gennem direkte medlemskab kan få både medindflydelse og medansvar. Jeg ved, at u-landsstyrelsen er interesseret i, at MS får dette bredere organisatoriske grundlag, således at MS kan udvikle sig til et folkeligt centrum for u-landsarbejdet.

Da jeg forstod på det ærede medlems indlæg i februar, at han mente, at hverken MS eller styrelsen skulle tage sig af det påtænkte u-landskorps, men at det skulle være en selvstændig organisation, vil jeg gerne ride MSs historie op i meget, meget korte træk og bede det ærede medlem forklare, hvorfor vi skulle opgive MSs arbejde i forbindelse med Dansk Ungdoms U-landsarbejde og hellere gå over til at oprette en ny organisation.

Umiddelbart efter krigen kunne MS udsende 200 unge, som uden løn var med i hjælpearbejdet overalt i Europa. Dette arbejde fortsatte i mange år.

Fra 1945 arbejdede MS sammen med regeringens samarbejdsudvalg vedrørende internationalt hjælpearbejde og fik derved mange erfaringer og mange kontakter, hvoraf flere endnu ikke er afviklet. Desuden fik MS rig erfaring gennem medarbejde i de mange internationale arbejdslejre.

I begyndelsen af 50'erne påbegyndte MS sit oplysningsarbejde om u-landene og om det ansvar, som ikke blot eksperter, men hele den brede befolkning har over for disse lande. Projekterne i Ghana og Mysore og senere i Thailand kom i gang, og dermed var de første spirer til MSs direkte u-landsarbejde lagt.

Efter præsident Kennedys valgtale i San Francisco den 2. november 1960, hvori han foreslog oprettelse af et fredskorps, gik flere lande i gang med lignende planer. MS indbød en række ungdomsorganisationer, f. eks. Dansk Ungdoms Fællesråd, Dansk international Studenterkomité og forskellige institutioner og sagkyndige, til i et udvalg at drøfte udsendelse af unge danske til u-landene. Betænkning fra udvalget blev afgivet i oktober 1962. Heri siges bl. a., at ud over det direkte formål: at skaffe muligheder for dansk ungdoms deltagelse i teknisk bistand